

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010109
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6623010109.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 9. augusta 2023 v trestnej veci obžalovaného C. Q. za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 18.04.2023, sp. zn. 2T/24/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného C. Q. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v snahe získať neoprávnený finančný prospech, používajúc e-mailovú adresu l...com, sa dňa 01.11.2022 prostredníctvom internetového portálu L..D..sk a následnej elektronickej komunikácie dohodol s poškodeným V. C., nar. XX. XX. XXXX, na predaji a následnom poštovom doručení 1 ks notebooku zn. Q., typu X. Z. X XXACHX za sumu 350,00 EUR, kde obžalovanému dňa 01.12.2022 poškodený zaslal z čísla účtu I XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zálohovú platbu vo výške 50,00 EUR na číslo účtu I XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom následne dal obžalovaný poškodenému na vedomie, že mu zasiela poštou zásielku č. E na dobierku, pričom poškodený dňa 03.12.2022 na pošte v meste F. uhradil sumu vo výške 300,00 EUR a vyzdvihol zásielku č. E kde po jej otvorení zistil, že sa v nej nachádzajú len 4 ks polámaných drieb, časť drevenej laty a kúsok slamy, pričom poškodenému bola týmto konaním spôsobená škoda vo výške 350,00 EUR.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol obžalovanému výkon tohto trestu podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 03.05.2023, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 06.07.2023, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o typ a výšku uloženého trestu. Argumentoval tým, že v NR SR sa nachádza návrh na novelizáciu Trestného zákona, v ktorom sa má okrem iného zmeniť minimálna výška škody, ktorá je potrebná na to, aby bol skutok považovaný za trestný čin a nie za priestupok. Aktuálne sa malou škodou rozumie škoda aspoň vo výške 266,- Eur, po novelizácii by sa mala dolná hranica zvýšiť na 500,- Eur a za takéhoto stavu by už jeho konanie nebolo trestným činom, ale len priestupkom.

Ďalej uviedol, že poškodenému spôsobil reálne škodu vo výške 50,- Eur, keď túto sumu prevzal ako zálohu, ktorú mu však pri svojom prvom výsluchu poslal naspäť. Zostávajúci 300,- Eur už na pošte ani neprevzal, a preto mu mala byť priznaná ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák.

Okresný súd nevyhovel jeho návrhu na uloženie peňažného trestu s odôvodnením, že by ho nebol schopný zaplatiť, pričom poukázal na jeho dlh voči Obci A. nad U., nakoľko však využil inštitút osobného bankrotu, obec ho síce stále eviduje ako dlžníka, ale tento dlh je už nevymáhateľný, pretože uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 16.07.2021, sp.zn. 270dk/139/2021 bol na jeho osobu vyhlásený konkurz a zároveň bol oddĺžený od všetkých dlhov. Ak by v súčasnosti uhradil dlh voči obci, mohol by byť dokonca trestne stíhaný za trestný čin zvyhodnenia veriteľa alebo niečo podobné.

Momentálne opatruje chorého otca, za čo poberá opatrovateľský príspevok, súčasne dostáva aj nemocenskú dávku, keďže je stále dočasne práceneschopný, preto by bol primeraný peňažný trest schopný uhradiť, a to prípadne v splátkach.

Okresný súd pri rozhodovaní nemal k dispozícii ostatné ukončené trestné spisy vo vzťahu k jeho osobe, z tohto dôvodu tak reálne nemohol vyhodnotiť, či v niektorých prípadoch nebude potrebné uložiť spoločný trest, resp. súhrnný trest, eventuálne či by neprichádzalo do úvahy upustenie od ďalšieho alebo súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám tak, že upustí od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák. alebo mu uloží primeraný peňažný trest.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného a poškodeného, prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný a správny, vrátane výroku o treste. Vzhľadom k tomu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výroku o treste, čo však zistené nebolo. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a následne rozhodol odsudzujúcim rozsudkom.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a o výmere uloženého trestu, druhostupňový súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorým obžalovanému uložil vyššie uvedený trest odňatia slobody, vrátane podmieňného odkladu jeho výkonu na skúšobnú dobu, keďže ho nemohol považovať za neprimeraný, čo by bolo dôvodom na zrušenie tohto výroku podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Okresný súd dostatočne zhodnotil osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, ako aj ďalšie rozhodujúce skutočnosti a okolnosti, na ktoré bolo potrebné prihliadnuť a preto v tejto časti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane č. 3. Tento správne priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, taktiež správne u neho ustálil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že už bol za trestný čin odsúdený, teda ich pomer bol 1 : 1 a z tohto dôvodu nedošlo k zmene hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súčasne bolo potrebné zobrať do úvahy, okrem pomeru poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, aj mieru ich závažnosti, ktoré v nezanedbateľnej miere vyznievali jednak v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného.

V tomto smere nebola dôvodnou jeho odvolacia námietka, že mu mala byť priznaná aj ďalšia poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zák., t.j., že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, nakoľko na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti je potrebné, aby bola poškodenému nahradená škoda v celom rozsahu, čo sa v danom prípade nestalo, pretože obžalovaný doposiaľ poškodenému vrátil zo spôsobenej škody vo výške 350,- Eur len sumu 50,- Eur, pričom skutočnosť, že zvyšná suma 300,- Eur je uložená do právoplatného rozhodnutia v tejto trestnej veci na pošte, teda doposiaľ nebola vrátená poškodenému, nemožno považovať za dostačujúcu.

V prospech obžalovaného vyznievalo jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., nakoľko zo zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa zmieneného zákonného ustanovenia Trestného poriadku a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody zníženi o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody za jeden prečin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky, a to vo výmere 6 mesiacov, t.j. na rozhraní prvej a druhej štvrtiny zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorý bolo možné považovať za trest nielen zákonný a správny, ale aj primeraný. Nemožno prehliadnuť, že obžalovaný má za sebou rozsiahlu kriminálnu minulosť, nakoľko bol doposiaľ desaťkrát súdom trestaný, keď sa dlhodobo a opakovane dopúšťa rôznej úmyselnej trestnej činnosti, a to aj majetkového charakteru, okrem toho bol viackrát sankcionovaný za priestupok. Naposledy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, a to dňa 04.10.2019.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, ako aj okolnosti prípadu, na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nebol výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, dokonca by bol v danom prípade neprimerane prísny, a preto bolo správne a zákonné podmienené odloženie jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok (ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a ust. § 50 ods. 1 Tr. zák.). Okresný súd taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovanému neuložil niektorý z miernejších, alternatívnych druhov trestov, vrátane peňažného trestu, najmä vzhľadom k tomu, že už bol opakovane trestaný aj najprísnejšími, a to nepodmienečnými trestami odňatia slobody, ktoré nepostačovali na jeho nápravu, teda uloženie alternatívneho druhu trestu by bolo vzhľadom na jeho osobu neprimerane mierne. Súčasne odvolací súd nezistil taký právny stav, berúc do úvahy aktuálny odpis registra trestov, ktorý by odôvodňoval u obžalovaného upustenie od uloženia súhrnného alebo ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák., ako sa toho domáhal.

Uloženie trestu odňatia slobody v primeranej výmere, vrátane podmieneného odloženia jeho výkonu na skúšobnú dobu, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladaní trestov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, odvolanie obžalovaného v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.